

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. N°. 20.

Sjette Session.

35te Møde.

Torsdagen den 15de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (Lehmann fortsat): Jeg skal endnu kun tilføie et Par enkelte formelle Bemærkninger om den Naabe, hvorpaa Udvalget har meent det kunde være ønskeligt, at Sagen maatte komme i Gang. Det er altsaa, at der ikke blot samtidig med Regnskabet for det foregaaende Aar fremlægges en Indemnitetslov fra Finantsministerens Side om alle de deri indeholdte virkelige Overtredelser af Finantsloven, men at man tillige kom saaledes à jour med Revisionens og Decisionens Arbejder, at der altid kun var eet Aar tilbage. Nu er der to Aar tilbage. For nogenstunde at komme i Orden vil det være nødvendigt paa een ordinair Rigsdag at expedere to Aars Regnskaber. Det vil endda altid først være i det tredje Aar, efterat en Udgift har fundet Sted, at dens Lovlighed vil kunne komme til Paaskjendelse. Jeg troer dernæst, at det vilde være ønskeligt, om Revisorerne enedes om en aldeles fast Terminologi, i hvilken Henseende Udvalget har gjort nogle Forslag, som det forøvrigt ganske henstiller til nærmere Overveielse, og at de affattede den endelige Betænkning saaledes, at man ved ethvert Tal, ved enhver Indstilling kunde af selve Indstillingen see, hvorom Taleren var. Der kan her ikke være Tale om nogen stor Udvikling, undtagen ved nogle faa enkelte Tilfælde, som kunne give Anledning til en virkelig alvorlig Tvist; men jeg troer, at det er umuligt for Nogensomhelst at fastholde i Tankerne denne store Rækkefølge af indbyrdes aldeles usammenhængende Tal, naar man ikke har en Betegnelse, hvorefter

til Tanken kan knytte sig; og endelig, at det blev betragtet saaledes fra Decisionens Side, at det er det Forslag, der skal under Afstemning, og altsaa det Udvalg, som Rigsdagen rimeligviis altid vil nedsette til at forberede Sagen, ikke har Andet at gjøre, end at verificere alle de enkelte Paastaaender og gjøre Undringforslag til de forholdsviis meget faa Tilfælde, hvortil det vil foreslaae Thinget at fatte en Beslutning, afvigende fra Revisorerne's Indstilling. Skeer dette, vil Arbejdet kunne tilendebringes i ligesaa mange Dage, som det nu medtager Uger, og derved vilde alle Vedkommende være befrieede for den meget trykkende Følelse, at der her finder et meget stort Misforhold Sted mellem Arbejdet og Arbejdets Udbytte.

Unsgaard: Jeg skal for Døbliffet indskrænke mig til meget faa Bemærkninger, idet jeg forbeholder mig nærmere at udtale mig, efterat have hørt, hvad der navnlig fra den ærede Finantsministers Side vil blive bemærket med Hensyn til denne Sag. Hvad det Udvalg angaaer, der blev nedsat i Anledning af de Antegnelser, som Statsrevisorerne havde gjort til Statsregnskabet for 1850—51, saa antog man dengang, at den Omstændighed, at der var hengaaet en lang Tid, siden Regnskabet var aflagt, hvorved altsaa Udvalget tilskyndedes til, saavidt muligt, at faae sit Hverv meget snarere opfyldt, maatte bevæge Udvalget til ikke at gaae ind paa de forskjellige Principspørgsmaal, som nu ere bragte frem; men man var ikke desto mindre dengang ogsaa opmærksom paa, hvad der i denne Henseende kunde siges, og jeg troer, at man i alt Væsentligt ikke var utilbøielig til at lægge omtrent de samme Principer til Grund, som det nu